

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

„ORA ET LABORA” IMÁDKOZZÁL ÉS DOLGOZZÁL
RÉSZLETEK DR. BÁBEL BALÁZS ÉRSEK ATYA REMETE BÚCSÚI BESZÉDÉBŐL

Krisztusban szeretett testvéreim! A természetben már az ősze jeleit látjuk, helyen templomot építettek Szűz Máriának. A templom fölszentelése lett aztán

színesednek a fák levelei, lassan kezdődik a szüret. Óhatatlanul az elmúlásra emlékeztet bennünket minden őszi, minden szeptember. És ebben az időben ünnepli a természetfölötti világ jeles eseményét, Szűz Mária születésnapját a mi egyházunk.

Kevesek születésnapját ünnepeljük. Szűz Máriáé nincs benn a Szentírásban, mert ez egy „fölvett” ünnep. Nem véletlen, hogy az Evangélium nem is tudja azt a szakaszt hozni, hogy Joachimtól és Anától született.

Mégis ennek történeti hagyománya van. Ahogy manapság nagy divat az ősök után kutatni, így voltak keresztény eleink is, amikor Szűz Mária múltját keresték. Hiszen ő a természet rendje szerint Jézus anyja. S amikor a keresztések Jeruzsálemben elfoglalták száz évre a királyságot, akkor lépten-nyomon templomokat építettek valamilyen emlékhelyül. Így történt az, hogy a hagyomány őrizte

Szűz Mária születésének a napja. Ehhez vették fel aztán azt a dátumot, amit Szűz Mária fogantatásának, a szeplőtelen fo-

gantatásnak december nyolcadikai ünnepével tart egyházunk. Ez a világegyházi története ennek az eseménynek.

Minden kegyhelyen valamiképpen belesimul a történet a nagy egészbe. Szekszárdon I. Béla királyunk letelepítette a bencéseket. A bencések a török hódoltság idején vagy menekülni kényszerültek, vagy itt a dimbes-dombos vidéken remeteként megmaradtak. Ezért is őrzi a hely a Remete nevet. Bennük élt a máriatisztelet. Egy kápolnát építettek, melynek aztán a fölvirágzása akkor kezdődött, amikor Szekszárd népe egy pestisjárványt túlélve fogadalmat tett. A török hódoltság után a német kapcsolatban a máriazelli bencések nyomán került ide a kápolna kegyszobra a máriazelli Mária-szobor másolataként. Így maradt itt a mi időnkre.

De nem elég nekünk csak a történelmi múlt, hiszen mi a jelenben élünk. A múltból tanulni szeretnénk, mert az ősök példája sok mindenre tanít bennünket. S hogy a bencés szerzete-

Folytatás az 1. oldalról

sek a Szűzanyát kezdték tisztelni ezen a helyen, az jól illett abba a jelmondatba, amit Szent Benedek nyomán így fogalmaz meg a bencés rend: „Ora et labora.” Imádkozzál és dolgozzál. S ha valakire, akkor Szűz Máriára kiváltképp illett ez a mondás. Ő imádkozott és dolgozott. Amikor Szűz Mária születésére emlékezünk és azt ünnepeljük, akkor azt mondjuk: vele megszületett az őszintén imádkozó ember, az Istent magasztaló ember, aki a munkát az embertárs iránti szolgálatban fogta föl és végezte.

Ha ma ezt a kettős jelszót komolyan venné magyar népünk, akkor minden nehézségünk ellenére lenne újjászületésünk. De mindaddig, amíg ez a nép nem imádkozik, vagy sokan nem úgy dolgoznak, ahogyan kellene, addig csak lefelé zuhanunk.

Püspöki karunk ez év elején egy ilyen imádságos engesztelő évet jelölt ki nemzeti megújulásunk, újjászületésünk számára. Nagyon sok vitát váltott ki az a mondat, hogy nemzetünk nagyon nagy bajban van. Ha van olyan, aki eddig nem

vette volna észre, akkor az mostanában tapasztalhatja, hogy tényleg nagyon nagy bajban van nemzetünk. Csak az Isten irgalma ment meg bennünket. Imádkozzunk Mária lelkületével! Az imádság által az ember lelkierőre kap, Istennel kapcsolata lesz és erőt tud belőle meríteni, ahogy ezt Szűz Mária is tette. Nem sok szava van följegyezve a Szentírásban, de az egyik egy nagy imádság, az Istent dicsérő Magnificat, a „Magasztalja lelkem az Urat”. Azt olvassuk a Szentírásban, hogy a Szűzanya áll a kereszt alatt és imádkozik, és a fia föltámadása után együtt van az apostolokkal, és vele együtt imádkoznak az apostolok és várják a Szentlelket, a Szentháromságos Isten harmadik személyét, aki eljött, megőrizte, megtartotta a mi Egyházunkat.

Mária életében az imádság minden napos és a lelket Istenhez fölemelő gyakorlat volt. Ez az imádság erőt adott neki. Valahogy erre utal ez a jelmondat is: „Ha nem imádkozunk, akkor hiába dolgozunk” Imádkozunk-e mi? Ezt meg lehetne kérdezni magunktól. A Szűzanya születésével a mi nemzetünk akkor tud

újjászületni, ha az ő példája nyomán mi magunk is imádkozunk. És kérjük őt: „Imádkozzál érettünk, bűnösökért”.

De nemcsak imádkozni kell, hanem dolgozni is: „Ora et labora”, mondták a bencés szerzetesek. Mária életében ez kiválóan megmutatkozott és megvalósult. Így mondja: „En vagyok az Úr szolgáló leánya”. Amíg az Úr Jézus föl nem nőtt, az ő szolgálatában töltötte el az életét és a későbbiekben is így tett.

Nem vette le rólunk Szűz Mária a kezét. Mi köszönteni akarjuk őt, a Kisboldogasszonyt, a mi Szűzanyánkat, a magyarok Nagyasszonyát. Újult lélekkel szeretnénk hazamenni. Hiszen egy-egy búcsújárás pontosan erre való: lélekben megtisztulni, bűneinket megbánva újrakezdeni, nekilátni az élet feladatainak és ha példát látunk magunk előtt, akkor az kitartásra segít minket. Mert a szavak elszállnak, a példák vonzanak. A legszentebb példák közül való a Szűzanyáé, a Kisboldogasszonyé, akit ma gyermeki lélekkel köszöntünk ezen a kedves zarándokhelyen. Kérjük tőle: imádkozzon értünk, bűnösökért. Amen.

„AKI SZERET ENGEM... ANNAK KINYILATKOZTATOM MAGAM.”

RAVASZ CSABA ATYA ÖNMAGÁRÓL

A Tolna megyei Bátaszékről származom, egy hagyományosan vallásos családi otthonból. Az iskolában a tanulás jól ment és rendszeresen jártam hittanra is. Felsőskoromban kezdtem el ministrálni. Mégis ez a vallásosnak nevezett életem nem jelentette azt, hogy már ekkor felfedeztem volna azt a fontos valóságot, hogy „Isten a Szeretet”.

A városban volt egy „szent hagyomány”, mely szerint a kamaszkorhoz érve megválnak a ministrálástól, mondván: ez a kicsik feladata. Társaimmal és velem nem így történt. Cserháti püspök atya egy fiatal káplánt helyezett hozzánk, Sebestyén Ferencet, aki pedig igényt tartott ránk. Például a felolvasásban és még más jellegű szolgálatokban is. Pályaválasztás körül egy javaslattal állt elénk: „Lenne kedvetek egyházi gimnáziumban tanulni?” Barátaimmal együtt én is úgy voltam, hogy ez biztosan szép is meg jó is volna, de nem nekünk/nekem való. Egészen más terveim voltak a jövőmmel kapcsolatban. Végül is egy műszaki szakközépiskolában kötöttem ki (a szekszárdi volt Rózsában), ahol aztán 4 év múlva leérettségiztem.

Ezek a középiskolás évek sok mindent hoztak magukkal számomra. Elsőként talán azt, hogy a káplánunk – akit Feri tiszinek hívtunk – létrehozott belőlünk egy ifjúsági csoportot, melyre községünkben korábban nem volt példa. Az „ifi-kört” – ezt a nevet adtuk magunknak – nagyon szerettem. Nemsokára, a rendszeres találkozások által, nagyon szép kapcsolat alakult ki Feri tiszti és közöttünk, illetve közötttem.

Aztán valami történt!

Harmadikos voltam, 16 éves, amikor egyik nap a nagymamám azzal fogadott otthon, hogy Feri tiszti (aki szent életű ember volt) egy autóbalesetben 30 évesen meghalt. Természetesen rögtön összeszorult a szívem és Isten erőszakját éreztem rám nehezedni: mert azt a valakit és akkor vette el tőlem, amikor talán a legnagyobb szükségem lett volna rá.

Megjegyzem, hogy abban a korban voltam, amikor is sokkal személyesebb kapcsolatban voltam vele, mint szüleimmel. Sok kérdés tört fel belőlem, például: „most akkor vége mindennek?”

Folytatás a 2. oldalról

Ekkor és itt jelent meg az Isten az életemben először úgy, mint valóságos Isten. De még nem gondoltam a papságra, csupán arra, hogy emiatt a haláleset miatt nem szabad felbomlania az ifi-körnek. Egy barátommal kezdtem el vezetgetni a találkozásainkat. Vagyis megtérésem kiindulópontjává lett ez a haláleset.

Aztán barátommal egyik este éjszakába nyúlóan beszélgettünk, és ekkor merült fel bennem egy komoly kérdés: „Hová vezet a jelenlegi életünk? A papság felé?” Mire nagyot nevettem, és azonnal sorolni kezdtem,

hogy ezért...meg azért...meg azért...nem lehetek én pap. Ennek dacára, még érettségi előtt kimondtam Istennek az első igenemet, azaz, hogy szemináriumba megyek tovább. Tehát 16 éves koromig sohasem gondoltam a papságra, így utólag pedig úgy látom a hivatásom születését, ahogy az evangéliumban olvasható: „Ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egyedül marad; de ha elhal sok termést hoz.” (Jn12, 24)

Pécsett 1992-ben szenteltek pappá.

Jelmondatom: „Aki szeret engem... annak kinyilatkoztatom magam.” (Jn14, 21)

EGYHÁZKÖZSÉGI NAP A REMETÉN

Ez volt harmadik alkalom, hogy kint voltam a Remete-kápolnánál a közösségi napon. Szép volt a tavalyelőtti és a múlt évi egyházközségi nap is, de a férjemnek mondtam: ez nem az igazi. Olyan jó azoknak, akik nem így ülnek külön, mint mi. Olyan jó azoknak, akik tényleg közösségben vannak együtt. Nevetnek, beszélgetnek, dolgoznak együtt. Mi igazából nem tartozunk még ide. Csúnya dolog, tudom, de nagyon irigyeltem azokat, akik olyan boldog közösségben voltak. Hányszor kiszaladt a számon: Istenem, de jó nekik. De szeretnék én is így lenni itt...

Megadta az Isten.

Figyelmeztetéssel – amit csak ké-

sőbb értettem meg, de megadta. Sokszor hívott - hívogatott, én meg mentem, és a férjem is. Amikor úgy határoztunk, hogy Isten előtt is házasságot kötünk, nem vállaltunk kis terhet. Nehéz jónak lenni! De senki nem mondta, hogy könnyű lesz.

Amikor most, 2006. május 20-án mentünk ki a Remete-kápolnához, már mindenünk megvolt. Nem ültünk már ketten egy kis pléden, szinte mindenhol akadt ismerős arc, aki ránk mosolygott. Egy jó kis társaság, akikkel együtt főzhettünk, együtt imádkoztunk, énekeltünk, beszélgettünk. A férjemmel együtt hálát adok ezért a szép napért neked, Istenem.

Dr. Horváthné Elek Ágnes

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE ÁLTAL ADOMÁNYOZOTT HŰSÉG-DÍJBAN RÉSZESÜLTEK:

Bacsmai plébános úr felterjesztése alapján az alábbi személyek nyerték el az Egyházmegye által adományozott hűség-díjat:

BODÓ ISTVÁNNÉ, Szekszárd: a Remete kápolnában végzett sok évtizedes szolgálataért. **FÜRI ISTVÁNNÉ**, Szekszárd: évtizedeken át végzett sekrestyési munkájáért. **HIRTH KÁROLYNÉ**, Szekszárd: a plébánián végzett áldozatos munkájáért. **SCHROT JAKAB**, Decs: az egyházközségben végzett sok évtizedes munkájáért. **STEINER JÁNOS**, Ócsény: az egyházközségben végzett áldozatos szolgálataért. **STÖLKLER ERZSÉBET**, Szekszárd: a beteglátogatásban és az áldoztatásban végzett hősies munkájáért.

ZARÁNDOKLAT MÁRIAPÓCSRA 2006. JÚNIUS 13-14

A máriapócsi zárandoklatunk két-napos volt. Az út Debrecenig nagyon hosszú. Közben imádkoztuk, rózsafüzért és szép énekeket énekeltünk. Debrecenbe érve az utunk István király templomába vezetett. Ott szentmisén vettünk részt. A mise után a helyi plébános bemutatta a templomot.

Majd egy hosszabb séta következett Debrecen belvárosába. Gyalog mentünk a Déryné által alapított múzeumba, ahol megtekintettük a Munkácsy-Trilógiát. Oly nagy volt a hatás, mintha még most is élne a múlt a jelenben.

Megnéztük a Református Nagytemplomot, majd délután Máriapócsra indultunk. Elsétáltunk arra a helyre, ahol a pápa misézett a Magyarországon tett látogatása során.

Másnap reggel 9 órakor volt a szentmisénk a kegyhelyről. A mise előtt egy fiatal tisztelendő úr tartott egy kis megemlékezést a kegyhelyről. Nagyon szépen elmondta a csodás dolgokat, a gyógyulásokat. A mise végén körbejártuk a Könnyező Szűzanya ikonját. Megsimogattam titokban Őt, és kértem, gyógyítson meg, ha lehet.

A Múzeum megtekintése után elköszöntünk a Szűzanyától. Kértük az áldást a betegekre, a csoportunkra. A zárandoklat nagyon jól sikerült. Elindultunk haza, közben volt egy defektünk, ezért elég hosszú kényszerpihenőt kellett tartanunk. Kicsit késve érkeztünk haza, de megérte. Teljesen meggyógyultam. Feltöltődve az aszszonyok jóságával és szeretetével még nagyobb béke költözött a szívembe. Köszönöm szépen ezt a szép csodás zárandoklatot, az összes Karitásos tagnak és a csoportnak.

Novák Lajosné

DICSŐÍTENI „EGY KICSIT MÁSKÉPP”

Gyönyörű két hetet töltöttem el egy vallásos táborban az Északi-középhegységben 24 társammal együtt. Istent dicsőítettük énekekkel és táncokkal. Ez a tábor két szakaszból állt. Az első szakasz egy ötnapos próbatábor volt, ahol átvettük a dalokat, amelyeket már a tábor előtt meg kellett tanulni és a koreográfiát tanultuk meg. Nem kis dolog volt ezeket elsajátítani, hiszen 8-12 éves korú kisdíákként a nyári szünet 14 napján a játék helyett ezt a szolgálatot választottuk. A második szakaszban az országot jártuk és hirdettük az Úr Jézus evangéliumát. A turné legutolsó helyszíne Solymáron volt a GOSPELL fesztiválon, ahol húszperces koncertet adtunk. Nagy sikerünk volt.

Azt tervezem, hogy a jövő nyárra Szekszárdra is elhívom a Kölyök Continentálosokat egy koncert erejéig, hogy aki még nem ismerné az együttest, az is megtapasztalhassa azt a fantasztikus élményt, amit én is átéltem.

Halmi Krisztina, 10 éves

MAZSOLA TÁBOR

A Belvárosi Plébánia Mazsola nevű ifjúsági csoportja augusztus elején vidám hetet töltött egy kis faluban, Nagyvejkén. Táborozásunk alatt, reméljük, színt vittünk az apró település életébe: tartottunk gitáros szentmisét, amit Szép Attila celebrált, faluvetélkedőn ismerkedtünk a helybeliekkel, volt sok játék, vetélkedő, tábortűz, számháború, és a Simon házaspár táncház keretében ismertettük meg bennünket hagyományaink egy részével.

Feltöltödtünk, új barátokat szereztünk, és most újult erővel vágunk neki a tanévnek. Ezentúl is minden héten összejövünk a plébánián, nyitott szívvel az új emberek és a világ felé.

Szeretettel várunk!

Keller Kata

GYÉMÁNTLAKODALOM

Szeretettel köszöntjük

TARJÁNYI ÁGOSTONT – GUSZTI bácsit – és kedves feleségét, RÓZSIKA nénit,

akik augusztus 26-án ünnepelték házasságuk 60. évfordulóját. Guszti bácsi a belvárosi templomunk kántora volt 1960 és 1986 között. Az újvárosi templomban 1986-tól 1990-ig teljesített szolgálatot.

Öblös, szép tiszta, határozott hangja még ma is vissza-visszacseng az idő távolából.

A jó Isten áldja meg mindkettőjüket, és éltesse az emberi kor végső határáig egészségben, örömben gyermekeik és unokáik körében.

Az újvárosi és belvárosi hívek

MEDJUGORJE GYÖNGY-SZEMEI*

A szolgálat szeretetével Bacsmái László atya és Borbás Vendelné, Margitka július 10-én a medjugorjei Szűzanyához vezetett egy kellemes kis lelkes szekszárdi csapatot, bennünket.

A medjugorjei plébánia: a Mária

mennybeviteléről elnevezett ferences provincia Hercegovinában Mostartól 25 km-re fekszik.

Lélegzetelállító tájakon keresztül értünk a kegyhelyhez.

Először a széttárt kezekkel váró Szűzanyát, a Goszpát köszöntöttük, aki 1981. június 24-én a Podbrdo hegyén karján a kis Jézussal jelent meg a helybéli gyermekeknek. A jelenések harmadik napján hangzott el először a Szűzanya felhívása: Béke, béke és béke. Békének kell uralkodnia az ember és az Isten és ember-ember között is.

Első utunk a templomhoz vezetett. Az út fáradságait az esti felejthetetlen áhítaton pihentük ki. Másnap a krizeváci keresztútra mentünk, amely első ránézésre járhatatlannak tűnt – hatalmas köveivel és kanyargós útvonalával. Egymást bátorítva,

énekelve mégis nekivágtunk. Ki bottal, segítséggel, ki vezetelve, mezítláb érkezett fel a Nagy keresztbe. Az égbenyúló, békét sugárzó keresztbe kapaszkodva zokogtuk el bánatunkat. Az a béke, az a csend és az a sok könny mutatja, mennyire nagy szükség van ebben a rohanó világban egy kicsit megállni, szeretettel feltöltődni, lelki békét adó zarándoklaton részt venni. Egy kicsit jobbnak lenni, egymásra jobban odafigyelni, magunkkal kibékülni.

Harmadnap a Podbrdo kövein, a rózsafüzér-koszorúval köszöntük meg a Szűzanya intelmeit: BÉKE, HIT, MEGÉRTÉS, IMÁD-SÁG és a BŐJT. A jelenések helyén a Szűzanya lábainál sok öt-öt kövecske csúszott

a zsebekbe és a szívekbe. Ott könnyű elhatározni, hogy jók leszünk, imádkozni fogunk és csak szeretetben és békében fogunk élni.

Negyednap a kis keresztút közepén álló Feltámadt Jézus szobránál tettük le bűneinket, bajainkat, sérelmeinket.

Sok-sok zsebkendő törölte le Jézus értünk hullajtott könnyeit. Majd a világosság rózsafüzérére imádkoztuk el a mozaikkal kirakott gyönyörű öt stációnál. Lélekemelő, felejthetetlen érzés volt a mindennapi esti áhítat: a közös rózsafüzérek, a szentmisék, a szentségimádások, a kereszthódolat és még sorolhatnám.

A templom csendjében jó volt megpihenni. Úgy éreztük: „Uram, jó nekünk itt lenni a Te szent hajlékban.” A meghatottságtól szem nem maradt szá-

razon, sokan sírva fakadtunk. És ha mégse, akkor sírt helyettünk a hegedű, repítve imáinkat, kéréseinket a szeretet szárnyán az Úr felé.

Nagy élmény volt személyesen találkozni Ivánnal, az egyik látnokkal,

hallani Jubo atya jóságos, szeretettel simogató hangját és részesülni áldásban. Megrendítő volt találkozni a drogosokkal, a Szűzanya palástja alá menekülőkkel, akik példát mutattak, hogy nincs olyan mélység, amelyből ne lehetne talpra állni a Jóisten segítségével. Csak kérni kell, dolgozni és imádkozni: „ORA ET LABORA”.

Az út porát az Adriai tenger hús hullámaiban, valamint a „Mini Niagara” zuhatagnál mostuk le. Egyre több fényképezőgép kattánása örökítette meg az együtt töltött zarándoklatot. A sok ima, ének még most is cseng a fülekben. Nagyon jó volt megpihenni a Szűzanya szeretetében.

Hazaindulás előtt hálát adtunk a Szűzanyának a csodálatos zarándoklátért, áldását kértük ránk és szereteteinkre. Magunkkal hoztuk a mennyország egy kis darabját. Énekelve, imádkozva indultunk haza lelkiekben megerősödvé. Hazafelé az úton sokan elmondták, kit hogyan érintett meg a Medjugorjei Szűzanya. Gyöngyszemeként gyűjtögettük az élményeket, míg össze nem állt a „Medjugorjei csoda”. A füzérünk egyre bővült, egyre színesebb lett, melynek egy kis darabját Margitka nyakába akasztottuk, a többi itt él bennünk.

EGY HÉT A KÉTVÖLGYI SÁTORTÁBORBAN

EGY KISCSERKÉSZ ÉLMÉNYEI

Mivel eddig egyszer sem voltam még cserkésztáborban, egy csomó kérdés kavargott bennem: lesz-e meleg étel, beázik-e esetleg a sátor, hogy hogyan bírjuk majd a szúnyogok és a kullancsok támadásait és egyáltalán: milyen lesz ez az egész táborozás?

Július 30-án vasárnap a szentmise után lementünk a vasútállomásra. 7 órát töltöttünk vonaton, mire elértünk Szentgotthárdra. Innét 10 km-es gyalogtúra várt ránk Kétvölgyig.

A túra közben találkoztunk Gandalfal, a jó varázslóval (a tábor keretmeséje a Babó című regény, melynek az említett személy is szereplője – a szerk. megj.). Ő kísért el bennünket a táborba. Este még felvertük a sátrakat, melyekben hamar elnyomta az álom a táborlakókat. Másnap sok munka várt ránk, de megosztottuk a feladatokat. Volt, aki latrinát ásott, mások a sátor

körüli a vízelvezető árkot készítették. Aznap este nagy tábortűz volt, majdnem felgyújtottuk az erdőt!

Másnap kukákat és postaládát kellett készíteni, minden őrsnek különbözőt. Túra is volt, s ekkor egy kicsit átmentünk az országhatáron is. De nem ez volt a célunk, hanem az, hogy elpusztítsuk a trollokat. Ezt úgy sikerült megvalósítanunk, hogy kicsalogattuk őket a Napra, melynek fényétől megdermedtek. Hát nem adták könnyen az életüket!

A negyedik napon elmentünk portyázni. 15 km gyaloglás után a többség nagyon, de nagyon fáradt volt. Végre egy mezőre értünk, ahol támadás ért bennünket. Megkötöztek és háromszáz méteren át vonszoltak minket. Egy romos háznál Gandalf és Thorin segítségével kiszabadultunk a fogságból. Mivel a környéken egy sá-

tor volt, a többség kint aludt a szabad ég alatt.

Másnapra kipihentük magunkat, s útnak indultunk. 15 km legyűrése után megérkeztünk a táborba. A következő nap játékkal telt.

Egyre több eső esett, így a hazautazásra is gondolni kellett. A tábor felszámolása sok munkát adott: betemetük a latrinát, lebontottuk a sátrakat, a csomagokat bepakoltuk a kocsiba, s hamar Kétvölgybe értünk. Busszal Szentgotthárdra, majd vonattal 7 óra alatt Szekszárdra érkeztünk.

Nekem összességében nagyon tetszett a tábor, hiszen sok kalandot tartogatott, sok mindenre megtanított. A csapat és a program nagyszerű volt; kár, hogy az időjárás ezt nem vette figyelembe. Na, majd jövőre! Én nagy örömmel leszek ott.

Halmai Tamás (11)

ÉVNYITÓ A SZT. JÓZSEF KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

Augusztus 31-én délután 5 órakor Balázs Sándorné igazgatónő megnyitotta az új tanévet. Az előző évhez képest csökkent a tanulók létszáma.

A júniusban elballagott 23 nyolcadikos mellett az alsóbb osztályokból tizen elmentek más iskolába. A mostani 15 elsős mellett hat tanuló iratkozott be felsőbb osztályokba. Így összesen 136 diák kezdte meg az új tanévet.

A nyáron „Az Isteni Megváltóról Elnevezett Nővérek” pályázatán elnyert pénzből sikerült a régóta húzódó tetőszigetelési problémát megoldani.

A Szent Rita Katolikus Óvoda három csoportját az ismert okok miatt két csoportra kellett csökkenteni változatlan gyermeklétszám mellett.

Visontai L.

ÁLDOZTATÓK

SIMON BÉLA

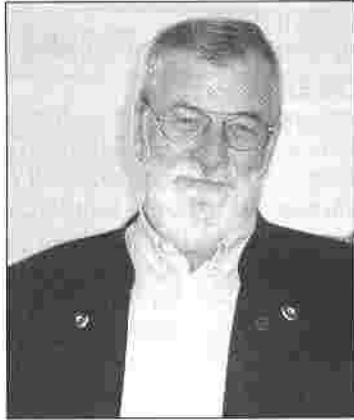
Bacsmai atya áldoztatásra szóló felkérése váratlanul ért, s ravasz módon feleségem jelenlétében történt, gondolván: így nagyobb ereje lehet a meghívásnak. Pár napig vajúdott bennem a válasz. Eszembe jutott, hogy éveikig nem kezembe kértem a szentostyát áldozáskor, hanem szájba, mintegy erősítve a „nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj” érzését magamban. Az évek teltevel sok élmény ért, többek között a szentostyával kapcsolatban is: egyik csíksomlyói pünkösdi zárandoklatunk alkalmával az éjszakai virrasztás után a felkelő napban a 3 részre osztott szentostyát láttam meg, s adott ez az élmény sokszor erőt és biztatást számomra.

Később mobilon kaptam egy ígét, amit azóta is őrzök nemcsak a telefonban, de a szívemben is: „Azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell!” (Iz 48,17). Választásos élethelyzetekben sokszor tör elő bennem ez a bizonyosság, s így ezekkel a feltörő emlékeimmel elhalkult bennem a kételkedés hangja, s felerősödött az igenlés: igen, ha Laci atya és Atyánk is úgy akarja, akkor legyen!

Kérem a testvérek imáját, hogy tiszta lélekkel végezhessem ezt a szolgálatot!

Simon Béla

SCHUBERT PÉTER

Több mint egy évtizede vagyok a képviselőtestület tagja, nagyon sokféle feladatot vállaltam el és végeztem legjobb tudásom szerint, főképpen ami valamilyen módon a hivatásommal összefüggött. Ilyen például ennek az újságnak az elkészítése vagy a templom jubileumára készült nyomtatványok kivitelezése. Ugyanígy természetes volt, hogy több mint egy évtizede részt veszek feleségemmel a jegyesoktatásban és a katekumenátusban.

Elfogadtam, hogy vannak barátaim, akik áldoztatnak, de még véletlenül sem képzeltem magam közéjük. Ez a feladat valahogy – talán a nagyságánál fogva – meg sem fordult a fejemben. Amikor Bacsmai atya felkért, életemben először, gondolkodási időt kértem. Nem tudtam, hogy alkalmas vagyok-e – méltó vagyok-e – erre a feladatra. Sokáig vívódtam. Még a válaszáig napján sem voltam biztos abban, hogy igent mondhatok-e.

Azután eszembe jutottak az apostolok, akik egyszerű emberek voltak és meghívásukkor semmit nem értettek az „apostolkodáshoz” és mégis igent mondtak, gondolkodás nélkül, Jézusnak. Rádöbentem, hogy itt nem az a kérdés, hogy el tudom-e látni a feladatot vagy sem, nem az, hogy van-e hozzá képességem, hanem az – és csak az, hogy megvan-e hozzá a hitem. És én hinni akarom, hogy a hitem elég lesz ahhoz, hogy az Oltáriszentséget, Krisztus testét megfelelő tisztelettel és szeretettel közvetíteni tudjam a hívőknek.

Schubert Péter

Kedves Kismamák!

Szeptember végén a nyári szünet után újra indul a Baba-mama Klub!

Szeretettel várunk minden érdeklődő, barátokra, játékra, imádságra és sok-sok beszélgetésre vágyó kismamát és 3 év alatti kisbabát

**minden kedden
délelőtt 10-11**

óraig a Plébánia kis hittantermébe.

SEGÍTSÉGET VÁRUNK!

Vallásos apa két felső tagozatos gyermekkel **átmeneti lakásmegoldást** keres reziért, esetleg besegítene a munkába a tulajdonosnak. Egyedülálló, nagyobb lakással rendelkező hívek segítségét várjuk. Jelentkezni lehet a plébánián a 510-892 telefonszámon, vagy a sekrestyében

IMÁM

*Istenem, csak ketten vagyunk: Te meg én
fent a hegy oldalán, a természet lágy ölén,
s nem az imádságos padosorok között
hol a szentek merednek rám, mint aki
bűnözött,*

*itt, ahol van a megszabott napi munkám
ahol elmondhatom köszönő kis imám
itt rogyadozón apró keresztemmel
amelyet mindig szívesen viseltem,
mert Te szentelted meg a szenvedést
amit kaptam, amit rám szabott az ég,
Krisztus szíved amint fölém hajol
elfelejttem a bűt s azt mi a bajom,
szeretlek és imádlak, Te vagy az úr,
mert te vagy az Élet, s Te vagy az Űt.*

Darvas Ferenc

AZ EGYHÁZKÖZSÉGI KÉPVISELŐ TESTÜLET JOGÁLLÁSA

A plébános úr a Püspökségtől a nyár folyamán olyan levelet kapott, melyben a püspök úr kéri, hogy a képviselőtestület számára ismertetésre kerüljön a képviseleti rendszer felépítése, összehasonlítva a protestáns, illetve a világi képviseleti rendszerrel. Ezt tesz-szük most közzé.

A katolikus képviselőtestület egyházi elnöke a plébános, helyettese a világi elnök. Egyházközségi gyűlést csak a plébános hívhat össze, akadályoztatása esetén a világi elnök. A Képviselőtestület a plébános tanácsadó testülete. A Képviselőtestület működéséhez a püspök megerősítése szükséges. A Képviselőtestület a saját tevékenységét, amelyet a plébánia egész közösségének javára folytat, a gyűlésen hozott határozatok által végzi.

A gyűlések határozatairól jegyzőkönyvet készítenek, amelyet felterjesztenek a megyéspüspöknek. A határozatok csak a megyés püspök jóváhagyásával hajthatók végre, vagy ha kifejezett jóváhagyás nem érkezik, akkor, ha a felterjesztéstől számított egy hónapon belül nem emel kifogást. Tehát a katolikus egyház hierarchikus egyház, a főnök a püspök, illetve az egyházközségben a plébános, helyettese a világi elnök.

A protestáns képviselőtestület fölötté van a lelkésznek, hiszen ők választják meg. Az önkormányzati képviselőtestület működését ismerjük, hiszen most is választásokra készülünk. Míg az utóbbi kettőben demokratikus vezetés van, addig a katolikus egyházban hierarchia van, természetesen a jog betartása nemcsak a képviselőtestületet, hanem az elöljárót is kötelezi, hogy egyes dolgokban jogosan járjon el, ill. a határidőket megtartsa.

PROGRAMJAINK

SZEPTEMBER

10. vasárnap: 08.45 : Veni Sancte/Táné-nyító szentmise/

24. vasárnap: Szentírás vasárnapja

OKTÓBER

2. hétfő: 17.00: Szülői értekezlet az első-gyónásra, illetve az elsőáldozásra ké-szülő gyermekek szülei számára

8. vasárnap: Magyarok Nagyszombatja ünnepe

30. hétfő 18.00: Alsóvárosi elhunytakért miséznek Bíró László püspök úr, utána alsóvárosi találkozót a közösségi házban.

NOVEMBER

1. szerda: Mindenszentek ünnepe: ¾ 9 és este 6 órakor lesznek a szentmisék.

2. csütörtök: Halottak napja: Hétköznap-i miserend

DECEMBER

2. szombat: reggel 9 órától: Adventi kos-zorú készítése 1-2. osztályos gyere-keknek, a szülőknek szülői értekezlet

is. 14.00 órától 3-4. osztályosok szá-mára adventi koszorúkészítés, szülői segítséggel

4. hétfő: 17.00: Találkozó az elsőáldozók kezesei részére

9-11. péntek-vasárnap: Adventi lelki-gyakorlat. Minden este 6 órakor szent-mise szentbeszéddel, előtte 5 órától gyóntatás. Tartja: Sajgó Szabolcs je-zsuíta atya

9. szombat: reggel 9.00: Lelkinap az el-ső gyónásra és elsőáldozásra készülő gyermekek számára. 4.osztályosoknak karácsonyi szentgyónás elvégzése. 15.00 órától lelkinap a felső tagozato-sok és az ifjúság számára, karácsonyi szentgyónás elvégzése.

24. vasárnap 16.00: Vigília mise pásztor-játékkal. A katolikus iskolások előadá-sa. 24.00 órától éjféltől mise

25-26. hétfő-kedd, Karácsony: Vasárna-pi miserend

31. vasárnap, Szilveszter. Este 6 órakor hálaadó szentmise évvégi beszámó-lóval.

Figyelem!

Miseidőpont-változás!

Szeptember 16-tól, szombat-tól illetve 17-én vasárnap-tól a belvárosi templomban az esti szentmisék este 6 órakor, az új-városi templomban pedig szom-baton este 5 órakor kezdődnek. Április 30-ig a szombat reggeli szentmisék a belvárosi temp-lomban 7.30-kor kezdődnek.

Újvárosiak, figyelem!

Püspök úr rendelkezése alap-ján szeptember 16-tól az újvá-rosi templomban a szombati és a vasárnapi napokon ige-lurgia helyett SZENTMISÉK lesznek. Természetesen az ige-hirdetés szolgálatát Kirsch Já-nos diakonus a továbbiakban is végzi.

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2006. ŪRNAPJÁTÓL – 2006. SZEPTEMBER 17-IG

Megkereszteltek

Kiss Léna
Pajor Patrik
Pajor Dávid
Pajor Kristóf
Hefner Annamária
Hefner Dóra
Köpenzei Csanád
Braun Eszter
Braun Júlia
Molnár Zsófia
Csóti Eszter
Farkas Korina
Felföldi Kata
Felföldi Fanni
Felföldi Réka
Szegedi Zsófia
Mateki Lia
Palásti Anna Barbara
Baka Natália
Kalányos Nikolett
Petrits Emma
Tóth Bianka Ágnes
Weber Lili Anna
Sándor Marcell
Málnai Tamás Máttyás
Bíró Debóra

Tóth Gréta Anna

Magyarosi Fanni

Enikő

Baksai Hanna
Balogh Dániel
Oláh Brendon
Nádasdy Mihály
Miklós Ūrsolya

Meghaltak

Ulrik Ferencné
Gyenei Lászlóné
Eremiás Vilmos
Regős Györgyné
Baka Béla
Kozma Jánosné
Károly Pálné
Wéber Jánosné
Bencze Lászlóné
Németh Ferenc
Fertőszögi Béláné
Tamási János
Kecskés Barnabásné
Wirth József
Beck Antalné
Pucher Istvánné

Megesküdtek

Kovács Balázs – Balogh Judit
Lazáry Máttyás – Baumgartner Klaudia
Orbán Tamás – Máthé Mónika
Heim Ádám – Straub Judit
Böröczki Róbert – Rózsa Marianna
Leskó László – Ulrik Dóra
Páncsics Attila – Fehér Erika
Rádi Róbert – Aszódy Anett
Peter Martin Paschek – Birck Eszter
Tuzson András – Borjádi Rita
Bencsik Péter – Bach Ágnes
Aries Stephen Michael – Novák Kornélia
Papp Gábor – Detkó Elvira
Lostár Gyula – Folland Ildikó
Binder Tibor – Garai Viktória
Csöndör Tamás – Zsakai Nóra
Lang Miklós – Lang Ottilia
Kardos Péter – Szakáli Hajnalka
Horváth Zoltán – Gergács Márta
Hegedűs László – Nagy Klára
Nagy Balázs – Halmai Tímea
Horváth Rudolf – Wenhardt Katalin
Pabst Tibor – Gergely Hajnalka
Schiffirich Gábor – Horváth Katalin
Vargha András – Baumgartner Adél

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2006. SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPTÓL A REMETE BŪCSÚIG

Megkereszteltek:

Mina Luca Anna
Nagy Máté
Baranyai Panni Petra
Debreceni Imola
Máté Noémi
Csizsár Tamás
Csizsár Ákos
Szalai Gábor István
Bors Brigitta
László Veronika
Herner Péter Marcell

Sulejman Katia
Goatelli László János
Goatelli Vilma Ilona

Meghaltak:

Baka Béla
Nagy József

Megesküdtek:

Szepesi György – Zsigmond Éva
Lukácsi Tibor – Patyi Ūrsolya
Hollósi Krisztián – Pávkovics Zsanett

